

Wysokie i niskie w Psalmodii polskiej Wespazjana Kochowskiego

Psalmodia polska Wespazjana Kochowskiego jest niezwykle barokowym dziełem. To zbiór 36 psalmów pisanych rytmiczną prozą poetycką, stylizowaną na biblijne, numerowane wersety. Na pierwszy plan wysuwają się wyznania autora o Bogu i społeczeństwie.

Celem niniejszego referatu jest próba zaprezentowania słownictwa odnoszącego się do sfery sacrum i profanum. Zostaną omówione psalmy podzielone ze względu na tematykę na religijne i społeczne. Autorka podda analizie słownictwo budujące styl wysoki i niski. Zaprezentuje osobliwości językowe związane ze sferą sacrum i profanum, poda ich znaczenie. Przedstawi wyszukane wyrazy wraz z omówieniem ich funkcji. Zostaną poruszone kwestie dotyczące zarówno języka religijnego, stylizowanego na biblijny, jak i codziennego związanego ze sprawami ziemskimi. Zostaną ukazane środki językowe, które budują nastrój psalmów.

Bez wątpienia w *Psalmodii polskiej* Wespazjana Kochowskiego występuje styl niski i wysoki. Leksyka dotycząca tematyki religijnej ma charakter żarliwej modlitwy. Jest stylizowana na język biblijny. Natomiast styl niski wiąże się z tematyką społeczną. Słownictwo odznacza się prostotą. Leksyka nie jest wyszukana. Co więcej, środki stylistyczne budują nastrój psalmów.